

اهمیت ابراز دوستی و محبت در روابط اجتماعی از دید اسلام/ علاقه خود را آشکار کنید

خداوند مهربان بارها در قرآن کریم محبت خویش را ابراز کرده و در آیاتی که ...

خداوند مهربان بارها در قرآن کریم محبت خویش را ابراز کرده و در آیاتی که "ان الله يحب الذین" می فرماید دوستدار پاکان، توبه کنندگان، نیکوکاران، متقین، متوکلین، صابران، اهل قسط و عدل است. به گزارش خبرگزاری مهر، اهرم نیرومند عشق و محبت در بسیاری از زمینه های اجتماعی و ارتباطات انسانی، کارسازتر از عوامل دیگر است، از این رو در ریشه یابی عوامل تقویت کننده دوستی، ریشه کنی عوامل سست کننده علاقه ها و استفاده از عوامل محبت آفرین، در بهبود مسایل معاشرت مهم است.

اگر عقل و اندیشه، در زندگی نقش "چراغ راهنما" دارد که روشنی می بخشد و راه را نشان می دهد، عشق و محبت قلبی نیز نقش "موتور محرک" را دارد که پیش برنده و حرکت آفرین است. زبان دل، قوی تر از زبان عقل است و گاهی هم که محبت و عشق فرمان می دهد، عقل از پای می ماند و مطیع می گردد.

آثار مثبت و منفی محبت در روابط انسانی

عشق و علاقه هم آثار نیک و جهات مثبت دارد و هم اگر بی حساب و بی معیار و خارج از کنترل باشد، پیامدهای سوء خواهد داشت. به همان اندازه که دوست داشتن و عشق ورزیدن در انسان دو ستار کشتش و امید و دلگرمی ایجاد می کند، او را به همرنگی و همسانی با محبوب و اطاعت از معشوق می کشاند و عاشق را به فداکاری، گذشت و ایثار در راه محبوب می کشاند، گاهی هم حقایق را بر انسان پوشیده می سازد و عیب ها را کتمان می کند و نقاط ضعف را به نقاط قوت تبدیل می نماید و زشت را زیبا جلوه می دهد و این از عوارض سوء "افراط در محبت" است.

به تعبیر رسول اکرم(ص)، علاقه به چیزی انسان را کور و کر می کند. حضرت امیر(ع) هم می فرماید کسی که به چیزی عاشق و شیفته شود، این محبت، چشم صورت و چشم دل او را نابینا می سازد، پس او با چشمی ناسالم می نگرد و با گوشی ناشنوا می شنود و خواسته ها و تمنیات، عقل او را از هم می گسلد و دنیا، دلش را می میراند.

محبت، گاهی در داوری انسان نسبت به دیگران هم اثر می گذارد و محبت را به داوری ناحق می کشاند. علاقه در نپذیرفتن نقد و انتقاد هم موثر است. اگر شما دوستدار کسی باشید، اغلب حاضر نیستید در باره او انتقاد و عیب جویی بشنوید.

ابراز علاقه

آنچه بیشتر به جنبه معاشرتی مربوط می شود، آشکار کردن محبت و علاقه به دیگران است. اگر کسی را دوست دارید، چه از دوستان و برادران ایمانی، یا نسبت به فرزندان و همسر این محبت را بر زبان آورید و آن را ابراز کنید، تا محبت ها افزوده شود و دوستی ها تداوم و استمرار یابد.

انسان علاقه دارد که مورد علاقه و محبت دیگران باشد. اگر آن دوستداران، محبت خود را آشکار کنند، محبوب هم به محبتان علاقه مند می شود و این محبت دو جانبه، زندگی ها را از صفا و صمیمیت بیشتری برخوردار می سازد. ما اگر بدانیم خداوند دوستان دارد ما هم خدا را بیشتر دوست خواهیم داشت. اگر بدانیم و بفهمیم که رسول خدا(ص) و اهل بیت(ع) به ما شیعیان عنایت و محبت دارند و این علاقه را بارها نشان داده و اظهار کرده اند، محبت عترت در دل ما بیشتر خواهد شد.

اینکه خداوند بارها در قرآن کریم، محبت خویش را ابراز کرده و در آیاتی که "ان الله يحب الذین" می فرماید که دوستدار پاکان، توبه کنندگان، پاکي جویان، نیکوکاران، متقین، متوکلین، صابران، اهل قسط و عدل است و در جایی از کسانی یاد می کند که هم خدا آنان را دوست دارد و هم آنان به خدا علاقه دارند "يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوهُ" توجه به این نکته "حب خدا" را در دلها شعله ور می سازد. وقتی ائمه معصومین(ع) محبت های خویش را نسبت به هواداران شان ابراز می کنند، متقابلا این اظهار عشق، عشق می آفریند. از حضرت علی(ع) می پرسند یا علی! چگونه اید؟ می فرماید؛ دوستدار دوستانمان و دشمن دشمنانمان هستم.

آنچه روابط دوستانه را نیرومندتر می سازد ابراز علاقه است. شما ممکن است به کسی علاقه و ارادت داشته باشید ولی به دلیل تنبلی و

بي حالي يا خجالت و شرم يا به هر علت ديگر هر گز بر زبان نياوريد او چگونه بفهمد كه او را دوست داريد؟ از پيامبر(ص) نيز روايت است كه فرمود: هر يك از شما دوست يا برادر ديني اش را دوست بدارد، پس به او اعلام كند. در حديث ديگري همين مضمون آمده با اين اضافه كه؛ اين اعلام دوستي، براي اصلاح و آشتي ميان افراد، شايسته تر و مفيدتر است.

منابع

- بحار الانوار، ج 74

- نهج البلاغه، خطبه 109

- سفينة البحار، ج 2

- بحار الانوار، ج 71